

у. Петко ги по кандардиса и на 23 Октом. вечерта казаха нѣи Господари-тѣ Г. Миню моятъ Кумъ и Г. Минчо че ще стоимъ за нанапредъ на сѣщата цѣнѣ на която сме стояли, т. е. за 5500. И нѣе склонихме. На 26 Октом. каза слово Даскалъ Петко въ черква за Любовь-тѣ. И въ сѣщиятъ день трѣгна да си иди и азъ отидохъ да го изпровода до Габрово съ коңъта на кумятъ Миня. И на 27 Октом. се вѣрнахъ отъ Габрово.

На 29. Октом. слушамъ че сѣ повдигнала С. партія пакъ да ме пѣдятъ и да ми навалятъ хакътъ. И тѣй Г. Н. С. повдигна сичкіятъ градъ съ негови-тѣ клевети и лѣжи за да ма испѣдѣтъ отъ училище-то, че той шѣлъ да намери по ефтенъ учитель и по ученъ съ 3-4 „ язѣка. И като не може да направи да ма испѣдятъ начна да дѣйствова да ни навали хакътъ, И тѣй отъ 5500, прѣставиха нѣи заедно съ Даскалъ Никола по за 4000 „ за година. На Ноемврія 5-го,

На 10. Ноемврія пакъ бѣха повдигнали да ме пѣдятъ и да прѣставятъ Даскалъ Янка, който бѣше дошелъ въ Севліево. Но и то не може да подѣйствова нищо. И тѣй си отиде въ Ловечъ даскалъ Янка като незнамъ какво да кажа. . .

1862. година започнахме ни твордѣ весело нито твордѣ скръбно.

Около 5 „ Февруарія падна дамѣ на Гена-та Колчовъ и докараха хекиминъ отъ Търново да го цѣри. Въ туй време, бѣха излѣзки на ступанката ми пострани-тѣ нѣ-какви пѣпки. И тѣй начна Търновскія хекиминъ да я цѣри когото викаха Костаки и на 20 „ Февруарія като трѣгна Хекимина да си иди въ Търново, и понеже не бѣха още заздравяли пѣпки-тѣ отидохъ съ него до Търново да зема цяръ за нея и за менъ дето имахъ пакъ азъ сухъ сѣрбелъ по кожа-та си отъ 4-5 години. Додохъ си отъ Търново на 22 „ Февруарія и употребихме цѣрове-тѣ и оздравяхми, и азъ се освободихъ отъ сѣрбелатъ и булка-та ми отъ пѣпки-тѣ.

Около 25-26 „ Февруарія повдигнаха се въ Севліево да нерачатъ мюдюринатъ си. И проводиха на Видинъ съ Маазаръ единъ Турчинъ и единъ Българинъ Петя Банкова, които си додоха на 20 „ Марта отъ Видинъ и казаха че Мюдюринатъ Сюлюманъ бей ще са вдига той бѣше отъ Ловечъ и ще доди други новъ.

На 11 Марта ходихме на расходъ съ коңѣ-тѣ до горна-та воденица, и тамъ Иванъ Ц. ма попѣржа както си щѣ, повдигнатъ отъ Н. С., моято най главнѣи неприятель въ Севліево.

На 20 „ Марта замина презъ Севліево Даскалъ Никола Златарскій и Търновскі за Ловечъ, и дохожда въ училище-то да се видимъ.